

ABSTRAKT

Cílem této diplomové práce je komplexní analýza překladu románu Michaela Stavariče *stillborn* (česky *Mrtvorozená Eliška Frankensteinová*) z pera Radky Denemarkové. V teoretické části je nejprve představena koncepce překladových norem (sloužících jako východisko pro rekonstrukci zvolené překladatelské metody), teorie skoposu, problematika metatextů, fenomén autopřeklada (nově zaveden je koncept „*nepřekládání vlastních děl*“, tj. rozhodnutí autora-překladatele nepřekládat své vlastní dílo) a také Popovičova (1975, 1983) typologie výrazových posunů v překladu na makro- a mikrostylistické úrovni, která poslouží jako hlavní metodologický nástroj pro pozdější translatologickou analýzu vybraných pasáží překladu. V empirické části je nejprve krátce představen autor a jeho dílo, navazuje literárně-naratologická analýza předlohy, stručně pojednáno je i o překladatelce a její tvorbě. Následuje popis recepce překladu v českém kulturním prostředí založený na analýze dostupných recenzí překladu („epitextů“), jejíž výsledky jsou porovnány s výsledky analýzy německojazyčných recenzí předlohy. Jako doplňující zdroj informací posloužily rovněž rozhovory s autorem i překladatelkou. Stěžejní část empirického výzkumu tvoří translatologická analýza vybraných pasáží překladu a vyhodnocení jejích výsledků.

Klíčová slova

Translatologická analýza, typologie výrazových posunů na makro- a mikrostylistické úrovni, překladové normy, teorie skoposu, autopřeklad, nepřekládání, nepřekládání vlastních děl, Michael Stavarič, *stillborn*, Radka Denemarková, *Mrtvorozená Eliška Frankensteinová*